

Vase & Fuglsang: "Tre mand og et billardbord"

MAND

Kontoret. Lugten af fars kontor. Det hellige rum, hvor det var strengt forbudt at røre noget. Og kontorstolen. Selvom du ikke må, sætter du dig alligevel i den. Arvestykket, der måske en skønne dag skal stå på *dit* kontor... hvis du altså har evnerne. Cigaren, ja. Hans lille daglige luksus... en ægte Havaneser, som han tænder som det første når han kommer hjem. Klipper spidsen af, tager de tre-fire kraftige sug, så ilden rigtig ka' få fat. Og du står med de lektier du har lavet, som han skal godkende. Du venter på at se, hvilket humør han er i i dag. Er han din ven? Med hovedet på skrå og det skæve indforståede smil. "Jaja, godkendt, min dreng". Eller vil du gennem cigarrøgen møde et koldt blik der fortæller, at i dag findes der ingen nåde.? Og mens du venter på, at døren skal gå op. Venter på trinene i entréen, venter på at cigarkassen skal trækkes frem. Så får du pludselig øje på hans akvarium.

Hans elskede akvarium, med en eneste fisk. Den sjældne konge-gurami. Den han stolt viser frem til alle sine forretningsforbindelser, mens han foredrager om dens omhyggelige pasning. Tre måltider skal den have hver dag... ikke to, ikke fire, nej tre... og vandet skal ha' den helt rigtige temperatur: 22 en halv grad, hverken mere eller mindre. Kodeordene er præcision og afmålthed. Og mens I venter her på kontoret sammen... dig og fisken. Så føler du på en mærkelig måde et venskab mellem jer. Noget der knytter jer sammen. Noget som kun I to har! Men samtidig føler du også et had til den. En afgrundsdyb foragt for dens lille latterlige liv. Dens formålsløse svømmen frem og tilbage dag ud og

dag ind. Du hader pludselig den fisk, som du hader
cigar-røgen og kontorstolen, og du drømmer om, at en
dag skal det være slut. Du drømmer om en dag at sætte
den fri!